

Artikel van de maand – April 2011

Missiologische waarnemingen in het NT (2) – 1 Korinthiërs

Door Dr. Steef van 't Slot

Het 2^e artikel in de nieuwe serie over Nieuwtestamentische zendingsperspectieven gaat over de eerste brief aan de Korinthiërs. Ik wil vijftien observaties aan u voorleggen:

Paulus roept gelovigen op tot eenheid¹ en Jezus noemde het als noodzaak, om Zijn getuigen te zijn. Wereldzending zou erbij baten als haar werkers hun verdeeldheid zouden laten varen.

Paulus was blij dat hij slechts enkelen gedoopt had, zodat niemand zijn geloof op hem zou bouwen in plaats van op Christus.² Daarom zouden zendelingen zich niet moeten bezighouden met kerkelijk leiderschap of administratie, maar dat beter aan lokale leiders kunnen overlaten.

De boodschap van het kruis en de gekruisigde Christus bevat twee elementen. Het *eerste* predikt Zijn leven en onzelfzuchtig offer; het *tweede* hoe Zijn discipelen Hem daarin moeten volgen: ‘verloochen jezelf ... neem je kruis op ... volg Mij’. Dat laatste wordt in hedendaagse prediking vaak verwaarloost. Toch, als we niet Christus prediken *en* Zijn opofferende houding in onze levens tonen, zal onze boodschap weinig mensen tot het Koninkrijk aantrekken.³

Paulus’ opmerking ‘te bedenken wat je was toen je geroepen werd’ zegt de bevoorrechten die Christus voltijds dienen, zich daarop niet te beroemen; zij zijn niet belangrijker dan andere gelovigen. Waar zouden we zijn zonder Christus’ redding? Paulus realiseerde zich dat ook.⁴

Paulus zegt dat een ongehuwde zich volledig aan de Heer en Zijn zaken kan wijden, en geen echtgenoot hoeft te behagen. Dat wordt vaak vergeten. Brierly noemt redenen waarom zendelingen hun velden voortijdig verlaten. De beslissing om al dan niet te trouwen houdt verband met iemands zelfbeheersing, of het mogelijk hebben van een celibataire gave.⁵

Het principe alles te worden voor alle mensen⁶ spreekt over de culturele aanpassingen die zendelingen moeten leren voor ze het evangelie op cultureel relevante wijze kunnen brengen.

Lees Paulus’ woorden over haar, kleding en bedekking⁷ in de context van eenheidsherstel in de kerk, en leg ze niet uit als culturele absolute voor alle tijden en plaatsen. Algemeen

¹ 1 Kor. 1:10 & Joh. 13:34,35; 17:11b,21-23

² 1 Kor. 1:14-16; 2:4,5

³ 1:18,23; Luc. 9:23; 1 Kor. 2:2

⁴ 1:26-28; 2:1,3

⁵ 7:32-34; Brierly, in Taylor *Too valuable to lose*’ ... 1997:92-94. Redenen omvatten bijv. kinderen, huwelijk

buiten de organisatie, huwelijks- en gezinsconflicten; 1 Kor. 7:7,9

⁶ 9:19-22

⁷ 11:1-16

geaccepteerde culturele normen van bescheidenheid en fatsoen moeten maatgevend zijn. Paulus bracht ze ter sprake om de kerk te herenigen. Tegenwoordig verdeelt het de kerk slechts wanneer zulke zaken *niet* aan de orde zijn maar wel ter sprake komen vanwege een verlangen uniformiteit te creëren, volgens culturele gewoonten en praktijken van tijden en plaatsen, verschillend van de onze. Daarom moeten interculturele werkers voorzichtig en goed op de hoogte zijn van hun gastvolk, voor ze culturele zaken, anders dan de hunne, aankaarten.

Paulus noemt drie gereedschappen tot eenheidsherstel: er is geen verdeeldheid in de driëenheid, noch in de werkingen van de Geest, noch in het Lichaam van Christus. Het begrip dat God ieder een plaats en functie in het Lichaam geeft zou de Korinthiërs tot ontspanning en tevredenheid moeten brengen. Verschillen moeten gevierd, niet bestreden worden. Verdeeldheid sluit liefde uit; discipelen worden niet herkend en hun opdracht blijft liggen.⁸

Liefde bewoog de Vader de Zoon te sturen om de wereld te redden; het motiveerde de Zoon Zijn leven daarvoor af te leggen⁹ en de zending zijn comfort te verlaten om het evangelie te prediken aan de ongeredden. Kwaliteit en karakter van die liefde worden beschreven in hoofdstuk 13, tussen de Heilige Geest hoofdstukken van principes (12) en praktijk (14).

Bovenop het onderwijs over duidelijke overdracht van het evangelie *in de kerk* zodat gelovigen worden opgebouwd en ongelovigen tot bekering komen,¹⁰ spreekt dit hoofdstuk over interculturele communicatie van het evangelie op *zendingsvelden*.¹¹

Het vraagstuk van de ‘zwijgende vrouw’ is buiten proporties gebracht. De context suggereert dat vrouwen geen kerkdienst-verstorende vragen moeten stellen, maar die liever thuis aan hun echtgenoten voor te leggen. Als Paulus gestaan had op totale stilte van vrouwen, zou hij hen niet hebben toegestaan te bidden of te profeteren, noch met hen samengewerkt hebben.¹²

Geloof in Christus’ lichamelijke opstanding, die van Zijn volk, en tenslotte van alle anderen, is ononderhandelbaar. Christus’ opstanding ontkennen is niet slim: van dit historische feit waren teveel getuigen om verzonnen te kunnen zijn. Ontkenning van een opstanding voor allen die redding van Christus verwachten, berooft het evangelie van zijn kern en maakt het geloof nutteloos.¹³ Men heeft òf het evangelie inclusief de opstanding, of men heeft niets. De opstanding moet een prominente plaats hebben in prediking, plaatselijke evangelisatie en interculturele zending, net als in Handelingen en de Brieven.

Terwijl hij Efeze werkte ervoer Paulus een open deur, maar hij ontmoette ook tegenstand. Dit zijn normale gebeurtenissen voor wie het evangelie poot waar het nog niet gepredikt was.¹⁴ In 2 Korinthiërs zullen we kijken naar wat Paulus allemaal leed voor zijn bediening.

Let op Paulus’ ‘zendelingenzorg’: Korinthe wordt gemaand Timoteüs goed te behandelen. Paulus had het moeilijk bij hen gehad en wilde dat Timoteüs besparen. Bij het bezoek van de

⁸ 12:4-6, 7-11 & 12-27 respectievelijk; 3:5b; 12:18,28; 1:10; 11:17,18; 13:1-13; 14:24,25

⁹ Joh. 3:16 & 10:15b respectievelijk

¹⁰ 1 Kor. 14:1-25

¹¹ 14:4b,5,12b,19 & 24,25 respectievelijk, en bijv. 14:9-11,19,21a

¹² 14:34,35 & 11:5 respectievelijk; zie ook Rom. 16:3-12

¹³ Bewezen in evangeliën en Handelingen; zie bijv. 1 Thess. 4:16,17; Op. 20:11-15; 1 Kor. 15:3-7,51,52,

12-19

¹⁴ 16:9; Hand. 19; Rom. 15:20

Korinthische leiders zien we weer zendelingenzorg:¹⁵ Paulus ontving materiële en geestelijke hulp. Zendingen hebben vriendschap en aandacht nodig, speciaal van wie zij dienen.

De vloek over wie de Heer niet liefheeft¹⁶ benadrukt de ernst van het evangelie. Er is maar één weg tot redding. De kerk moet meer voorrang aan haar opdracht geven dan ze nu doet.

¹⁵ 1 Kor. 16:10,11,16,17
¹⁶ 16:22a